

csak hasonló kötelességteljesítés és türelmes áldozat jutalmául remélhetjük, mint aminőkért husz évi nyomorúság után az első sikert learathattuk.

— Nemzeti történelmünk nem egy katasztrófa fájdalmas emlékét őrzi, amelyek után szintén csak nagy lelki fölemelkedés hozta meg a jobbfordulást. A tatárveszedelem — az egykoru krónikás megállapítása szerint — az erkölcsi elpuhulás következménye volt s IV. Béla és munkatársai talpraállítani a nemzetet csak azért tudták, mert hittel és kemény kézzel erkölcsi kötelme tudatára ébresztették. A mohácsi vész a pártviszályok büntetése volt s benne földre omlott és darabokra tört az ősi magyar dicsőség. Trianonban nem is a fegyver, hanem az armány győzött, amelyhez cinkostársakul önmegfeledkezett magyarok is szegődtek s a fordulat, amely most megkezdődött, a nemzeti méltóság tudatára ébredt magyarok s az igazság lovagjává szegődött nemzetközi tényezők emelkedett lelkeségének köszönhető.

— Kicsinyesek és hálátlanok volnánk, ha ébren álmódva és ábrándokat hajszolva nem adoznánk szívbeli köszönettel azoknak, akiknek komoly realizmusa nemzeti vágyunkat a megvalósulás útjára segítette. Mivel hiába fáradozik bárki, ha csak az Ur nem építi a házat, az emberileg nem remélt eredményért mindenekelőtt az isteni Gondviselésnek kell köszönetet mondanunk.

— Ne feledjük soha, hogy sorsunk abban az esztendőben fordult jobbra, amelynek során a magyar legtöbbet imádkozott és

Szent István

emlékével együtt az ő szellemét is komoly önmagabizálással idézte. Az isteni Gondviselés eszközei és terveinek végrehajtói voltak mindazok a nagy férfiak és nemzetek, akik egy cserbenhagyott kis nép ügyét az igazság vértjébe öltözve diadalra vitték.

Glattfelder püspök ezután köszöntötte a nagyhatalmakat, akik lehetővé tették a Felvidék visszatérését, köszöntötte a testvéri Lengyelországot, majd így folytatta:

— De minden magyar hálával és elismeréssel jutalmazza a haza sorsának intézőit is, akik reményeink megvalósításának gondviseléseszerü eszközei voltak. Büszke örömmel láttuk bevonulni Felsőmagyarország fővárosába a felszabadított nép örömujjongása közt

hazánk Kormányzóját,

aki itt, Szegeden emlelte fel a megalázott nemzeti lobogót s azzal az ígérattal indult történelmi útjára, hogy annak becsületét visszaszerzi túl a rabhatókon is s fogadalmát a talpig férfi hűségével s a keresztény lélek becsületességével ime be is váltotta. Az ő nemes egyénisége bevonult a történelembe, de minden magyar lélekbe is, amelyből csak az a fohász száll ég felé, vajha megadatnék neki gondviseléseszerü feladatát egészen befejezni. Mellette híven küzdött kormányának elnöke s elsőrendü miniszter társai azzal a dicső honvédséggel együtt, melynek tudjuk, egyetlen gondja, hogy egyéni érdekek és kicsinyes párt szempontok fölé emelkedve a hon becsületét, egységét és biztonságát védje s ha őket mindenféle virágosó kísérte felvidéki útjukon, lelkünk legnemesebb érzelmeiből fonunk koszorút s helyezük azt a haza legjobb fiainak homlokára.

— Mi pedig itthon meg fogjuk érteni, hogy mi is mindannyian az isteni Gondviselés eszközei vagyunk. De annak csak akkor bizonyulunk, ha önmagunkról megfelelően minden képességünkkel a közérdek és a nemzet szolgálatában állni tudunk.

Szörnyű csalódást okozna nemcsak népünknek, hanem az egész világ közvéleményének, ha a minden várakozáson felüli siker nem egybe-

forrasztana, hanem önző pártversengések utvesztőjébe sodorna.

— Nem lehetne megértetni barátainkkal, hogy életképes nép vagyunk, ha a nemzeti ünnep napján hajbakapunk s ellenségeink kárörömmel állapithatnák meg, ettől az országtól nem kell félni s nem érdemes sikra szállni. A felszabadult Magyarország himnusz és diadaléneke az egész ország számára hatalmas mementó, hogy egységben, fegyelemben és áldozatkészségben van az erő — fejezte be nagyhatású beszédét. Minden legjobbnak is tartott gondolat és erő az egésznek köteles magát alárendelni, a szenvedélynek és türelmetlenségnek hűtlenség volna e komoly órán a nemzet legszentebb reményeit kockára tenni, hanem az egyetlen jogosult és hivatottnak bizonyult vezér köré tömörülve, kormányzónk bölcs utmutatása szerint törekedjünk mindannyian a magyar haza szebb és dicsőbb jövőjét biztosítani.

Glattfelder püspök beszédét meghatódottan hallgatta végig a közgyűlés, majd lelkesen és sokáig ünnepelte.

Ezután felhangzott a karzaton elhelyezett kórus éneke: a Himnusz, amit együtt énekelt az ünnepi felállásba feszült sokaság.

*

A diszkozyűlést követően Imecs főispán és Pálffy polgármester az alábbi táviratot intézte vitéz dr. Imrédy Béla miniszterelnöknek.

„Szeged város törvényhatósági bizottsága mai napon megtartott rendkívüli közgyűlésében, amikor izzó lelkesedéssel és hazafias örömmel emlékezett meg a felvidéki magyarság visszatéréséről és Nagyméltóságodnak, valamint munkatársainak a felvidéki tulnyomóan magyarlakta területek visszaszerzése körül kifejtett tevékenységéről osztatlan megelégedéssel vette tudomásul azt, hogy a Kormányzó Ur Öfömméltósága ismét Nagyméltóságodat bizta meg az új kormány megalakításával. Szeged közönsége ebből az alkalomból Nagyméltóságodat és tegnap megalakult kormányát tisztelettel üdvözli és Nagyméltóságodnak az elkövetkező nehéz napok munkájához sok szerenését kíván Dr. Imecs főispán, dr. Pálffy polgármester.“

Egy 25 éves bölcsész-hallgató öngyilkossága a budapesti főkapitányságon

Budapest, november 16. Szerdán reggel a főkapitányság épületében megrendítő öngyilkossági történet; Katona Kovács József 25 éves bölcsész-hallgató kiugrott a harmadik emeleti ablakon és szörnyethalt.

Katona Kovács József több társával együtt mulatott az egyik vendéglőben, az uccán a most divatos jezsavákat kiabálták. Rendőr jelent meg; a társaság tagjai szétszóródtak, de az erősen ittas fiatalembert a rendőr kénytelen volt bevinni a főkapitányságra. Reggel a fiatalember egészen nyugodtan viselkedett, zsebéből elővette diákigazolványát és arra írni kezdett valamit. Később derült ki, hogy a fiatal egyetemi hallgató erős lelki fusa után bucsusórákat írt igazolványára. Hét óra tájban engedélyt kért, hogy a mosdóhelyiségbe távozzék. El is indultak vele; a harmadik emeleti folyosón azonban, anélkül hogy valaki megakadályozhatta volna, átugrott a korláton és vérszen, életteienül terült el az udvaron.

A kiszivárgott hírek szerint a fiatalember édesanyjához írt néhány sort igazolványára. Hír szerint többek között azt is közölte volna, hogy halláért azokat tartja felelősnek, akik őt leittatták és olyan dolgok elkövetésére bírták, amelyek tőle, az ő gondolkodásától teljesen távol állnak. Azt írta, ha nem lett volna részeg, sohasem került volna olyan helyre, ahol felébredni kellett.

A tüzoltóparancsnokság által elfogadott saját készítésű légvédelmi fecskendők és padlás viztartányok elesőn beszerezhetők Schulter Vilmos. Alfila ucca 17 szám

A magyar büntetőtvénycsönyv kiegészítése

Dr. Heller Erik előadása

Az Egyetemi Barátok Egyesülete jog- és államtudományi szakosztályában dr. Heller Erik egyetemi professzor »Revizio és büntetőkódex« címen felolvasást tartott bevezetésül az előadássorozathoz, amelyet a szakosztály arról a kérdéscről rendez, hogy szükségesnek látszik-e egy új magyar büntetőtvénycsönyv előkészítése.

— A kérdés eldöntésénél nem lehet döntő az — fejtegette Heller professzor —, hogy az érvényben lévő büntetőkódexünk megalkotása óta hatvan év telt el, hanem csak az, hogy vannak-e ennek a kódexnek oly fogyatkozásai, amelyek kiküszöbölendők, megfelel-e még a mai jogász követelményeknek, továbbá, hogy nem lehet-e a kívánandóknak mutatózó reformokat az érvényben lévő büntetőtvénycsönyvünk részleges módosításával és kiegészítésével, tehát nem új büntetőtvénycsönyv, hanem új büntetőnovella megalkotásával eszközözni.

Abból kiindulva, hogy érvényben lévő büntetőtvénycsönyvünk a klasszikus büntetőjogi iskola terméke, annak mindenekelőtt azokat a vonásait bírálta, amelyek azt mint ennek az irányának az alkotását jellemzik. Ilyen vonása ragaszkodás ahhoz az elvhez, hogy csak azt lehet büntetőcsöleménynek minősíteni, amit a törvény kifejezetten annak nyilvánít, ilyen továbbá a dogmatikai megkülönböztetések gondos kidolgozása, végül a büntetés megtorló jellegének kidomborítása. Az első elvhez tovább is ragaszkodnunk kell, a dogmatikus kategóriák fentartása is szükséges, de a büntetőcsölemények tényladékát jobban kellene átalánosítani, mint ahogyan azt büntetőtvénycsönyvünk teszi. A büntetés megtorló jellegét a jövőben is fenn kell tartani s ezért a büntetéseket élesebben el kell különíteni a pusztán preventív eszközöktől, biztonsági rendszabályoktól. Ezek közül a doogházatot nem büntetőcsölemény, hanem a közveszélyes állapot, munkakerülés miatt kellene alkalmazni, a szigorított doogházatot pedig be kellene olvasztani a fegyházbüntetésben akként, hogy a fegyházra ítélt megrögzött büntettest a kiszabott fegyházbüntetés kitöltése után mindaddig vissza kellene tartani a fegyházban, amíg magatartásával a feltételes szabadságrabocsátásra érdemessé válik. A fegyház és a börtönt egyesíteni kellene, de a hosszabb tartamban kiszabottat tovább is fegyházban, a rövidebb tartamot börtönek kellene nevezni.

— Igen nagyfontosságú volna tisztába jönni azzal — folytatta fejtegetéseit —, hogy a büntetőcsölemény lényegét a külső tettekben, vagy a büntetés akarataiban kell-e látni, objektivistá, vagy szubjektivistá álláspontra kell-e helyezkedni. Ha a kettő közül valamelyik álláspont mellett kötjük le magunkat, ezt a büntetőkódex összes rendelkezésében következetesen kell érvényesíteni. Végző fokoz az, hogy új kódex alkotásával kell-e a szükséges reformokat keresztülvinni, attól függ, hogy büntetőtvénycsönyvünk rendelkezésének előfeltételei tekintetében megváltozott-e a jogász meggyöződés.

Az előadást sokáig tartó tapssal köszönte meg a nagyszámu hallgatóság.

—oOo—

Megbicskázta feleségét a féltékeny férj

(A Délmagyarország munkatársától.) Súlyos testisértés büntetével rádolva állott tegnap a szegedi törvényszék előtt egy féltékeny férj. Ifj. Bózsó Mihály augusztus 18-án a repülőtéren megbicskázta feleségét. Az asszonyt súlyos állapotban szállították kórházba.

Ifj. Bózsó Mihály a fő tárgyaláson ezzel védekezett, hogy felesége elhagyta. Meg akart gyözdöni az asszony hűtlenségéről és lesbeállt a repülőtéren, ahová az asszony szerinte találkára járt. Az asszony jött is, de nem szerelmese várta, hanem a féltékeny férj.

A bíróság bűnösnek mondotta ki Bózsót és egy hónapi fegyházra ítélte. Az ítélet jogerős.